

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 21Er/238/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6710202086
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6710202086.3

Uznesenie

Okresný súd Zvolen v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zast. Advocate s.r.o., IČO: 36 865 141, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, proti povinnému F. K., N.. XX.XX.XXXX, A. M. K., K. Č.. XX, vedenej pod značkou EX 836/10 súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorský úrad so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 60, na vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 960,41 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd exekúciu **z a s t a v u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom zo dňa 30.01.2010 sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti povinnému.
2. Uznesením č.k. 21Er/238/2010-23 zo dňa 02.03.2011 súd žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 08.02.2010 zamietol. Voči predmetnému rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací uznesením č.k. 2CoE/94/2012-53 zo dňa 21.12.2012 odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 21Er/238/2010-23 zo dňa 02.03.2011 zrušil a vec mu vrátil súdu na ďalšie konanie s tým, že uviedol, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vychádzal z listinných dôkazov založených v spise, pričom v tomto spise chýbali Všeobecné podmienky poskytnutia úveru a zmenka. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť tak podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné spoľahlivo zistiť všetky dôležité skutočnosti pre vyvodenie záveru, že rozhodcovská doložka a dohoda o vyplnení zmenky, ktoré sa mali nachádzať vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami uvedenými v spotrebiteľskej zmluve, či v predmetnej zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov a medzi zmluvnými stranami bol dohodnutý neprimeraný zmenkový úrok. Súd prvého stupňa teda pochybil, keď bez toho, aby si zabezpečil listinné dôkazy (Všeobecné podmienky poskytnutia úveru a zmenku) hodnotil ich obsah len z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, resp. hodnotil odôvodnenie rozhodcovského rozsudku z hľadiska jeho zrozumiteľnosti a preskúmateľnosti vo vzťahu k zisteniu, či týmto rozsudkom nebolo oprávnenému ako žalobcovi priznané plnenie, ktoré by bolo v rozpore so zákonom alebo s dobrými mravmi. Vzhľadom na to, že v prejednávacom prípade neboli predložené exekučnému, ani odvolaciemu súdu Všeobecné podmienky poskytnutia úveru a zmenka, nebolo možné ani jednoznačne zistiť, či v uzavretej zmluve bola platne uzavretá rozhodcovská doložka a či táto nepredstavuje neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (§ 53 OZ), či dohoda o vyplnení zmenky, ktorá sa má nachádzať vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou uvedenou v spotrebiteľskej zmluve, či v predmetnej Zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov a či medzi zmluvnými stranami bol dohodnutý neprimeraný zmenkový úrok, a to za predpokladu, že po doplnení dokazovania exekučný súd nepochybne zistí, či v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah a či sa na tento vzťah vzťahuje Zákon o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia OZ o spotrebiteľských zmluvách, pričom dôkazné bremeno je na oprávnenom. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie exekučného súdu s poukazom na § 221 ods.

1 písm. h) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom doplní dokazovanie predložením zmenky a Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou predmetnej Zmluvy o úvere a následne preskúma, či sú splnené podmienky na zamietnutie žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

3. Následne súd poverením zo dňa 11.05.2018 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 960,41 Eur s príslušenstvom a náhradou trov exekúcie, na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 13098/09 zo dňa 27.08.2009, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 28.09.2009 a vykonateľnosť dňa 01.10.2009.

4. V exekučnom titule bola uložená povinnému povinnosť na zaplatenie sumy 1.960,41 Eur spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne zo sumy 1.960,41 Eur od 31.03.2009 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 1.960,41 Eur od 15.06.2009 do zaplatenia, a náhradou trov konania vo výške 381,48 Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia exekučného titulu vyplýva, že priznaná zmenková istina pozostáva zo sumy dlžnej istiny úveru vo výške 1.638,46 Eur, poplatku za zasielanie upomienok vo výške 9,95 Eur a zo zmluvnej pokuty vo výške 312,- Eur.

5. V dňoch 31.10.2018, 20.12.2018 a 05.04.2019 doručil povinný súdu podania, v ktorých okrem iného uviedol, že pracovníčka, ktorá s ním uzatvárala zmluvy o úvere ho požiadala o občiansky preukaz, nie živnostenský list a zapisovala údaje. Na dôkaz, či má nejaké príjmy jej predložil faktúru za vykonanú prácu. Ona z faktúry odpísala IČO, a keď sa spýtal prečo píše zo zmluvy IČO povedala, že keď je živnostník musí uviesť aj jeho IČO. Vtedy tomu neprikladal nejakú vážnosť, avšak už vie, že zapísaním IČA do zmluvy sa zmluva o úvere môže považovať za obchodnú zmluvu podľa obchodného zákonníka, a tým umožní vymáhanie podližnosti. V danom prípade pracovníčka postupovala nekalým spôsobom v rozpore s dobrými mravmi. Vystupoval ako fyzická osoba, preukázal sa občianskym preukazom, vysvetlil účel použitia poskytnutého úveru na osobné účely a pre svoju rodinu. Má za to, že uzatvoril spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebných úveroch a občianskeho zákonníka. A z toho dôvodu akékoľvek exekučné konanie nie je dôvodné a toto potvrdenie podporuje aj to, že poskytnutý spotrebiteľský úver nezahŕmal do daňového priznania a úver použil na osobné účely a nie na účely uvedené v obchodnom zákonníku. Poukázal na to, že na základe žaloby o vrátenie zmluvnej pokuty týkajúcej sa zmluvy č.6780136 rozhodoval vo veci Okresný súd Zvolen pod číslom 10C/184/2014 zo dňa 02.03.2015. Pre správne posúdenie veci sa musel OS Zvolen zaoberať aj formou zmluvy a v rozsudku uviedol, že nemožno vyvodiť za daného právneho stavu iný záver ako ten, že predmetná zmluva má spotrebiteľský charakter. Na základe toho, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu a iných dôkazov, súd rozhodol o povinnosti vrátiť zmluvnú pokutu. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj Krajský súd Banská Bystrica č.k. 17Co/554/2015 zo dňa 08.06.2016. Vyjadril sa, že okresný súd sa veľmi podrobne vysporiadal s relevantnými skutočnosťami na správne posúdenie veci. Z uvedených dôkazov je jasné, že sa jedná o spotrebiteľský úver. Navrhol teda exekúciu zastaviť.

6. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) zákona č. 233/1995 Z.z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej ako „Exekučný poriadok“), exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

7. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

8. Z obsahu exekučného spisu mal súd preukázané, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval a priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

9. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že oprávnený dňa 21.01.2016 doručil exekútorovi Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s § 243f ods. 1 Exekučného poriadku.

K spotrebiteľskej povahe záväzkovoprávneho vzťahu.

10. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“), spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom do 31.03.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 301/1995 Z.z. o rodnom čísle (ďalej ako „zákon o rodnom čísle“), rodné číslo je trvalý identifikačný osobný údaj fyzickej osoby (ďalej len „osoba“), ktorý zabezpečuje jej jednoznačnosť v informačných systémoch.

14. Podľa § 6 ods. 1 zákona o rodnom čísle, rodné číslo sa preukazuje niektorým z týchto dokladov: a) občianskym preukazom, b) cestovným dokladom, c) rodným listom, d) preukazom - povolením na pobyt pre cudzinca,⁹ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/301/20040101>> ak je v ňom vyznačené, e) osvedčením o rodnom čísle (ďalej len „osvedčenie“), ktorého vzor je v prílohe tohto zákona.

15. Podľa § 2 ods.1 zákona č. 224/2006 Z.z. o občianskych preukazoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o občianskych preukazoch“), občiansky preukaz je verejná listina, ktorou občan Slovenskej republiky (ďalej len "občan") preukazuje svoju totožnosť, štátne občianstvo Slovenskej republiky (ďalej len "štátne občianstvo") a ďalšie údaje uvedené v občianskom preukaze podľa tohto zákona.

16. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 300/1993 Z.z. o mene a priezvisku (ďalej len ako „zákon o mene a priezvisku“), každý musí mať meno.

17. Podľa § 4 ods. 1 zákona o mene a priezvisku, každý musí mať priezvisko.

18. Podľa § 8 Obchodného zákonníka, obchodným menom sa rozumie názov, pod ktorým podnikateľ vykonáva právne úkony pri svojej podnikateľskej činnosti.

19. Súd skúmal povahu právneho vzťahu, ktorý medzi terajšími účastníkmi konania vznikol na základe zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 19.12.2008. Oprávnený v predmetnom právnom vzťahu pri plnení a uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo mal súd preukázané s ohľadom na predmet činnosti dodávateľa na výpise z OR, ako aj vzhľadom k tomu, že súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že oprávnený v obdobných prípadoch rovnakého druhu a neurčitého počtu vystupuje opätovne. Oprávnený svojim konaním a postavením v predmetnom zmluvnom vzťahu bez akýchkoľvek pochybností naplnil legálnu definíciu dodávateľa tak, ako je uvedená v § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pričom zmluvu uzatvoril s dlžníkom, ktorý je povinným v predmetnom exekučnom konaní.

20. Vo všeobecnosti každá zmluva obsahuje ako svoju podstatnú náležitosť vymedzenie predmetu zmluvy a označenie zmluvných strán. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o úvere zo dňa 19.12.2008, pričom z jej obsahu zistil, že zmluvná strana - dlžník je v zmluve označená údajmi ako : Meno: F., W. K., C. A. L. • Č.: Č.. XX, V. K., W. XXX XX, T. Č.B. XXXXXX/XXX, Č. Y. B. XXXXXX, Y. V. F. K., J. XX XXX XXX, V. W. L., Č. K. XX, V. K..

21. V zmysle § 8 Obchodného zákonníka vykonáva podnikateľ právne úkony pri podnikateľskej činnosti pod obchodným menom, v predmetnej veci je však dlžník okrem už hore uvedených údajov označený nielen obchodným menom, ale aj menom a priezviskom, tieto údaje sú však vlastné iba fyzickým osobám, čo je zrejmé z príslušnej úpravy zákona o mene a priezvisku. Predmetný právny úkon teda nebol vykonaný pod obchodným menom, ako to ukladá § 8 Obchodného zákonníka, ale súčasne aj pod menom a priezviskom, ktoré zmluvnú stranu - dlžníka identifikujú ako fyzickú osobu.

22. Na základe uvedeného možno podľa názoru súdu dospieť k záveru, že znenie predmetnej zmluvy o úvere uzatvorenej medzi oprávneným a povinným v časti označenia zmluvných strán konkrétne - dlžníka je duplicitné a nejednoznačné, a ani výkladom zmluvy nie je možné určiť, ktoré označenie dlžníka by malo mať prednosť nakoľko nejde o vzťah individuálne dojednaného zmluvného ustanovenia oproti ustanoveniu obsiahnutému vo všeobecných obchodných podmienkach. Zo znenia zmluvy teda nie je možné jednoznačne určiť, kto bol účastníkom právneho úkonu, či dlžník fyzická osoba alebo živnostník. Pretože ak by mal byť účastníkom právneho vzťahu živnostník, nebolo potrebné, aby veriteľ do zmluvy zahŕňal aj údaje, ktoré dlžníka súčasne s tým identifikujú ako fyzickú osobu - občana SR. Z predmetnej zmluvy o úvere nie možné je vzhľadom na duplicitné označenie dlžníka jednoznačne určiť, či zmluvu uzavrel ako podnikateľ pod svojim obchodným menom (ako o tom hovorí ustanovenie § 8 Obchodného zákonníka) a IČO-om alebo ako fyzická osoba pod svojim menom, priezviskom a rodným číslom, a teda nie je možné ani určiť či dlžníkovi vznikla povinnosť zo záväzkovoprávneho vzťahu ako podnikateľovi alebo ako fyzickej osobe. Zo znenia zmluvy a jej grafickej úpravy je zrejmé, že predmetná zmluva o úvere je uzatvorená na vopred predtlačenom formulári, ktorý používa oprávnený ako veriteľ pri svojej podnikateľskej činnosti opakovane, návrh zmluvy bol teda vytvorený veriteľom a dlžník k nemu len pristúpil. Platí teda všeobecne platný princíp, podľa ktorého ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Zmyslom tohto princípu je neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenie pripúšťajúce viacerý výklad a následne v zlej viere využiť mnohoznačnosť tohto ustanovenia na úkor záujmov druhej zmluvnej strany (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07).

23. Text zmluvy je preto prvotným priblížením sa k významu zmluvy, ktorý si chceli jej účastníci svojím konaním stanoviť. Doslovný výklad textu zmluvy môže, ale nemusí byť v súlade s vôľou konajúcich strán. Ak vôľa zmluvných strán smeruje k inému významu a ak sa podarí vôľu účastníkov, procesom hodnotenia skutkových a právnych otázok ozrejmiť, má zhodná vôľa účastníkov zmluvy prednosť pred doslovným významom textu nimi formulovanej zmluvy. Vôľa je vnútorným stavom konajúcej osoby, ktorý nie je bezprostredne prístupný interpretovi právneho úkonu a nie je interpretom tohto právneho úkonu poznateľný. Na vôľu preto treba hľadieť (usudzovať) z vonkajších okolností, spojených s podpisom a realizáciou zmluvného vzťahu, hlavne na okolnosti spojené s podpisom zmluvy a následne na konanie účastníkov po podpise zmluvy. (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07)

24. Súd teda pri výklade zmluvy prihliadol na okolnosti, ktoré sprevádzali uzatvorenie zmluvy, to znamená, že zmluva bola uzatvorená na vopred pripravenom predtlačenom formulári, ktorý oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa opakovane. Zmluvu za veriteľa uzavrel mandatár, pričom adhézna forma zmluvy (vopred predtlačенý formulár) nenasvedčuje tomu, že by uzatvorenie zmluvy sprevádzali rokovania, či vyjednávanie o obsahu zmluvy, pričom najmä takéto okolnosti sú typickým konaním dvoch podnikateľov pri uzatváraní vzájomných zmlúv, a práve v tomto prostredí sa viac ako pri konaní iných subjektov súkromnoprávných vzťahov prejavuje pôsobenie individuálnej autonómie subjektov súkromnoprávných vzťahov a ich zmluvnej slobody. Z hľadiska obsahu je zmluva značne jednostranná s množstvom zmluvných pokút a sankcií v neprospech dlžníka. Z obsahu zmluvy a jej formálnej úpravy je zrejmé, že ide o zmluvu formulárovú, ktorej obsah dlžník nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť.

25. V zmluvnom formulári sa nachádza vopred naformulované dojednanie v znení, že: „Dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na účel podnikania.“ Práve toto ustanovenie zmluvy v spojení duplicitným označením dlžníka v zmluve má preukazovať, že medzi účastníkmi zmluvy vznikol nespotebiteľský zmluvný vzťah.

26. K uzatvoreniu zmluvy a výkladu zmluvy sa súd vyjadril vyššie, pokiaľ ide o okolnosť, že zákon vyžaduje, aby spotrebiteľ nekonal pri plnení zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti súd vychádzal vo svojich úvahách aj z ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Po poskytnutí peňažných prostriedkov zo strany veriteľa dlžníkovi, tento k poskytnutým peňažným prostriedkom nadobudne vlastnícke právo, pričom má z uvedenej zmluvy povinnosť (záväzok) poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok. Dlžník nadobúda k poskytnutým finančným prostriedkom vlastnícke právo, pričom má povinnosť vrátiť vec určenú podľa

druhu (peniaze) a množstva (určené konkrétnou sumou) a zaplatiť odplatu za poskytnutie úveru - úrok. Toto predstavuje záväzok dlžníka zo zmluvy o úvere. Povinnosť vrátiť poskytnuté finančné prostriedky a zaplatiť úrok predstavuje záväzok dlžníka zo zmluvy o úvere. Avšak to, že dlžník v zmluve „vyhlásil“, že finančné prostriedky mu boli poskytnuté na výkon podnikania neznamena podľa názoru súdu, že by sa zaviazal, že pri plnení svojho záväzku zo zmluvy bude konať v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Vyhlásenie o účele poskytnutia finančných prostriedkov nehovorí nič tom, že by sa dlžník do budúcnosti pri plnení zmluvy (vrátení poskytnutých peňažných prostriedkov a zaplatení úroku) zaväzoval konať v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a ani mu takúto povinnosť nezakladá.

27. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. S ohľadom na uvedené súd z vykonaného dokazovania listinným dôkazom zmluvou o úvere uzatvorenou medzi oprávneným a povinným dňa 19.12.2008 mal za preukázané, že vzhľadom na duplicitné označenie dlžníka v zmluve nie je možné určiť ani jednoznačne preukázať, kto bol účastníkom uvedeného právneho vzťahu na strane dlžníka pri uzatváraní zmluvy, či fyzická osoba alebo podnikateľ na základe živnostenského oprávnenia, pričom túto nejasnosť zmluvy v označení zmluvnej strany - dlžníka nie je možné s jasným logickým záverom odstrániť ani výkladom zmluvy. Následne nie je možné určiť, či dlžník konal v rámci predmetu svojej činnosti nielen pri uzatváraní zmluvy, ale aj pri jej plnení, tak ako to vyplýva z legálnej definície spotrebiteľa obsiahnutej v § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Vyhlásenie o účele poskytnutia finančných prostriedkov nepreukazuje konanie v rámci predmetu podnikateľskej činnosti pri uzatváraní zmluvy, a ani nepreukazuje, že poskytnuté peňažné prostriedky boli dlžníkom skutočne použité na účel, ktorý dlžník pri uzatváraní zmluvy vyhlásil. Záväzok, ktorý by mu toto ukladal ako povinnosť zo zmluvy o úvere nevyplyva. Na základe už uvedených okolností uzatvárania zmluvy a obsahu zmluvy súd v predmetnej veci nemal za preukázaný nespotebiteľský charakter zmluvného vzťahu medzi účastníkmi zmluvy, nakoľko zo zmluvy nie je zrejmé, že dlžník pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Pričom spotrebiteľom je v zmysle legálnej definície podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka osoba, ktorá nekoná pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a naopak „nespotrebiteľom“ je ten kto pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Na základe a s poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie, ako aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07 súd dospel k názoru, že zmluvu je potrebné vykladať v prospech strany, ktorá návrh zmluvy nepripravila, teda dlžníka.

29. Pokiaľ však nebol preukázaný jednoznačný záver o nespotebiteľskom charaktere predmetnej zmluvy o úvere, logicky nemožno vyvodiť z uvedeného právneho a skutkového stavu iné závery ako také, že predmetná zmluva má spotrebiteľský charakter. V prípade ak zmluva má spotrebiteľský charakter je situácia ohľadom aplikácie ustanovení zmluvného spotrebiteľského práva jednoznačná. Z právnej úpravy obsiahnutej v §52 až §54 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že je logicky vylúčené, aby tá istá zmluva uzatvorená medzi tými istými účastníkmi mala pre účely posudzovania neprijateľných podmienok spotrebiteľský, a zároveň aj nespotebiteľský charakter. Pokiaľ by však zmluva mohla mať spotrebiteľský charakter (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), a teda existuje pochybnosť, zákonodarca uvedenú situáciu rieši ustanovením § 54 ods. 2 Občianskeho poriadku, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Vzhľadom na uvedené súd dospel k názoru, že vecná pôsobnosť noriem na ochranu spotrebiteľa je na právny vzťah zo zmluvy o úvere zo dňa 19.12.2008 daná.

30. K charakteru daného zmluvného vzťahu je však potrebné dodať, že zo spotrebiteľského charakteru danej zmluvy o úvere č. 6780136 zo dňa 19.12.2008 uzavretej medzi účastníkmi daného exekučného konania, v ktorej má pôvod nárok vymáhaný v exekučnom konaní, vychádzali aj Okresný súd Zvolen vo svojom rozsudku č.k. 10C/184/2014-39 zo dňa 02.03.2015, a aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku č.k. 17Co/554/2015-64 zo dňa 08.06.2016, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 28.06.2016.

31. Zároveň je potrebné uviesť, že v priebehu exekúcie predložil povinný listinný dôkaz - daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2008, z ktorého VI. oddielu vyplýva, že povinný predmetný úver do svojho daňového priznania nezahrnul a neúčtoval o ňom, a teda prostriedky z neho získané na podnikanie nepoužil.

32. Súd mal teda preukázané, že nárok vymáhaný v tomto exekučnom konaní vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. V zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku je preto súd povinný skúmať, či bolo v rozhodcovskom konaní prihladené na: a) neprijateľné zmluvné podmienky, b) obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, c) rozpor s dobrými mravmi.

K posúdeniu, či bolo v rozhodcovskom konaní prihladené na obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky.

33. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 31.12.2008 (ďalej ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“), v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom.8) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080801.html>> Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

34. Podľa stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. R 93/2015, zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2015 (ďalej len „Stanovisko NS SR“), ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ.

35. Z odôvodnenia predmetného rozhodcovského rozsudku vyplýva, že súvislosť vystavenej zmenky so zmluvou o úvere bola rozhodcovskému súdu známa a nespochybnil ju. Rozhodcovský súd však neprihliadol na skutočnosť, že na právny vzťah z predmetnej zmluvy o úvere, splnenie záväzkov z ktorej bolo zabezpečené zmenkou, sa vzťahuje právna úprava § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch.

36. V zmysle predmetnej úpravy v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby bolo zakázané splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru Táto úprava predstavovala vo vzťahu k zákonu č. 191/1950 Zb. (zmenkový zákon) osobitnú právnu úpravu (lex specialis).

37. Exekučný súd mal teda preukázané, že predmetná zmenka bola vystavená v rozpore s úpravou § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu nárok z takto vyplnenej zmenky v žiadnom prípade jej majiteľovi nebolo možné priznať.

38. V rozhodcovskom konaní bol teda oprávnenému priznaný nárok na podklade zmenky, ktorá bola vystavená v zjavnom rozpore s kogentnou právnou úpravou obsiahnutou v § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch.

K posúdeniu, či bolo v rozhodcovskom konaní prihladené na neprijateľné zmluvné podmienky

39. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

40. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

41. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

42. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

43. Podľa § 53 ods. 12 (ods. 10 v znení účinnom do 30.09.2013) OZ, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

44. Podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20080801.html>> musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

45. Podľa § 4 ods. 3 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov..

46. Podľa Stanoviska NS SR, ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

47. Vzhľadom k tomu, že v predmetnej veci ide o právny vzťah, ktorý medzi účastníkmi exekučného konania vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy, venoval exekučný súd pozornosť skúmaniu, či zmluva o úvere zo dňa 19.12.2008 neobsahuje neprijateľné podmienky, a či na tieto podmienky bolo prihliadnuté v rozhodcovskom konaní vo vzťahu k priznanému plneniu.

48. Z odôvodnenia exekučného titulu, ako aj z čl. 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru mal exekučný súd preukázané, že zmenka, na základe ktorej bol oprávnenému priznaný nárok v rozhodcovskom konaní, bola vystavená ako neúplná (blankozmenka), pričom pri vystavení v nej nebola uvedená zmenková suma. Nevyhnutným predpokladom platného vystavenia takejto zmenky a možnosti priznania nároku z takejto zmenky je platné uzavretie dohody o vyplňovacom práve, nakoľko listina, v ktorej nie je uvedená zmenková suma, inak nie je platná ako vlastná zmenka (čl. I § 76 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb.). Exekučný súd teda skúmal (rovnako ako to mal skúmať aj rozhodcovský súd), či bola dohoda o vyplnení zmienek v zmluve o úvere uzavretá platne, konkrétne či sa v prípade tejto dohody nejedná o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve.

49. Zo zmluvy o úvere zo dňa 19.12.2008 súd zistil, že Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (č.l. 72), ktoré majú vo vzťahu k nej povahu všeobecných obchodných podmienok, obsahujú v bode 17. dohodu o vyplnení zmienek nasledovného znenia: „Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky (ďalej aj ako „vystaviteľ“) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako „remitent“) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.“

50. Súd posudzuje ne/prijateľnosť konkrétnych zmluvných dojednaní nielen prostredníctvom demonštratívneho výpočtu neprijateľných podmienok obsiahnutého v § 53 ods. 4 OZ, ale aj prostredníctvom tzv. generálnej klauzuly obsiahnutej v § 53 ods. 1 OZ. Samotná smernica 93/13 EHS rovnako ako OZ obsahuje okrem indikatívneho a príkladného výpočtu neprijateľných podmienok, obsiahnutého v prílohe, aj generálnu klauzulu, obsiahnutú v čl. 3 ods. 1, pretože počíta s tým, že nekalé môžu byť nielen zmluvné dojednania príkladmo uvedené v prílohe smernice, čo napokon jasne vyplýva aj z čl. 3 ods. 3 smernice, ktorý uvádza, že zoznam uvedený v prílohe „je indikatívny a nevyčerpávajúci“. Neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve je teda vždy zmluvné ustanovenie, ktoré možno podradiť pod niektorú z klauzúl obsiahnutých v § 53 ods. 4 OZ, ale zároveň môže byť kvalifikované ako neprijateľná podmienka aj zmluvné ustanovenie, ktoré nie je možné podradiť pod niektorú z týchto klauzúl, ak takéto dojednanie napĺňa kritériá generálnej klauzuly obsiahnutej v § 53 ods. 1 OZ.

51. V prvom rade je zrejmé, že dohoda o vyplnení zmienek nie je v zmluve o úvere zmluvným dojednaním týkajúcim sa hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, a teda z tohto hľadiska nie je z posúdenia v zmysle § 53 ods. 1 OZ vyňatá. Zároveň z obsahu Všeobecných podmienok poskytnutia úveru nevyplýva, že v nich obsiahnutá dohoda o vyplnení zmienek je zmluvným dojednaním, ktoré bolo dohodnuté medzi účastníkmi zmluvy o úvere individuálne, a teda že by povinný, ktorý má postavenie spotrebiteľa a ochranu tomu prislúchajúcu, mal možnosť zmluvu o úvere uzavrieť bez tejto dohody, pretože táto bola začlenená medzi ostatné ustanovenia vopred pripravených Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (č.l. 72).

52. Nakoľko dohodu o vyplnení zmienek nie je možné podradiť pod žiadnu z klauzúl obsiahnutých v § 53 ods. 4 OZ, v danom prípade je potrebné posudzovať ne/prijateľnosť dohody o vyplnení zmienek z pohľadu generálnej klauzuly obsiahnutej v ustanovení § 53 ods. 1 OZ a je potrebné skúmať naplnenie jednotlivých kritérií generálnej klauzuly. Zásadným kritériom generálnej klauzuly je identifikácia, či zmluvné dojednanie, ktorého obsah je predmetom posúdenia, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, pričom táto nerovnováha musí byť v neprospech spotrebiteľa.

53. Dohodu o vyplnení zmienek, obsiahnutú vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, je potrebné v zmysle § 53 ods. 10 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (§ 53 ods. 12 v súčasnom znení), ktoré je transpozíciou čl. 4 ods. 1 smernice 93/13 EHS, hodnotiť so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

54. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN), pričom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch ide o jednu z obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, ktorej účastníkom je spotrebiteľ a zákon sankcionuje absenciu tejto náležitosti tým, že v takom prípade sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej z bodu 04. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru vyplýva, že ak bude dlžník v omeškaní s niektorou splátkou sedem dní a viac, tak je povinný zaplatiť omeškanú splátku spolu so zmluvnou pokutou 300,- SKK (9,96 Eur za každý jeden prípad omeškania. Ďalej z uvedeného ustanovenia vyplýva, že dlžník má možnosť uhradiť štyri po sebe idúce splátky, prípadne len časti po sebe štyroch idúcich splátok, v oboch prípadoch so zmluvnou pokutou 600,- SKK (19,92 Eur) s možnosťou návratu platenia podľa pôvodného splátkového kalendára. Ďalej z bodu 06. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru vyplýva, že dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu 9.400,- SKK (312,02 Eur), ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonaním úkonov smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka.

55. Exekučný súd zistil, že dôsledkom uzavretia dohody o vyplnení zmenky dodávateľ získal možnosť zahrnúť do zmenkovej sumy, ktorá bude ďalej voči dlžníkovi - spotrebiteľovi znamenať abstraktný zmenkový záväzok, pohľadávky z poplatku za poskytnutie úveru, uvedeného v zmluve a zo zmluvných pokút. Zmluvné strany sa dohodli, že vyplnená zmenka bude predstavovať voči dlžníkovi - spotrebiteľovi samostatný zmenkový nárok. Už táto skutočnosť s ohľadom na nespornosť a abstraktnosť zmenkových záväzkov predstavuje podstatné oslabenie pozície dlžníka - spotrebiteľa voči veriteľovi. V zmysle dohody o vyplnení zmenky má veriteľ zo zmluvy o úvere ako remitent právo vyplniť do zmenky zmenkovú sumu pozostávajúcu zo všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi. Je teda bez rozumnej pochybnosti, že v zmysle uvedeného veriteľ môže do zmenkovej sumy jednostranne bez zreteľa na

platnú právnu úpravu, len na základe svojej vlastnej úvahy, zahrnúť aj svoje nároky z odplaty za poskytnutie úveru, na ktorú podľa zákona o spotrebiteľskom úvere nemá nárok, a zo zmluvných sankcií obsiahnutých v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ktoré samy o seba predstavujú neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 54 ods. 4 písm. k) OZ.

56. Dohoda o vyplnení zmeniek nebola s dlžníkom - spotrebiteľom individuálne dojednaná, ale je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Dôsledkom jej uzavretia získal dodávateľ možnosť uplatniť pred rozhodcovským súdom nárok zo zmenky, do ktorej mohol sám vyplniť zmenkovú sumu tak, že táto bude pozostávať aj poplatku za poskytnutie úveru (ktorý v danom prípade predstavoval 23,4 % úverovej istiny za obdobie 2 kalendárnych mesiacov, čo predstavuje sadzbu úroku 140,4 % ročne), na ktorý pritom dodávateľ v dôsledku absencie RPMN v zmluve nemá zákonný nárok, ale aj z hrubo nevyvážených ustanovení zmluvy o úvere o zmluvných sankciách, ktoré sú samy osebe spôsobilé naplniť definíciu neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve.

57. Exekučný súd mal teda preukázať, že dohoda o vyplnení zmeniek napĺňa hypotézu generálnej klauzuly obsiahnutej v § 53 ods. 1 OZ po jej posúdení vo vzťahu k ostatným dojednaniam predmetnej zmluvy o úvere, nakoľko spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa už podľa okolností existujúcich v dobe uzatvorenia zmluvy o úvere. Neprijateľnosť dohody o vyplnení zmeniek bola daná vzhľadom na obsah zmluvy o úvere už v čase uzavretia zmluvy o úvere.

58. Z uvedeného vyplýva, že predmetná dohoda o vyplnení zmeniek je ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatná. Absencia dohody o vyplňovacom práve spôsobuje neplatnosť neúplne vyplnenej zmenky.

K posúdeniu, či bolo v rozhodcovskom konaní prihliadnuté na rozpor s dobrými mravmi

59. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

60. Podľa Stanoviska NS SR, aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

61. V zmenkách splatných na videnie môže vystaviteľ v zmysle čl. I. § 5 v spojení s § 77 ods. 2 zmenkového zákona ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. Zmenkový zákon výšku úrokovej miery, ktorú je možné ustanoviť vo vistazmenke, neupravuje, jej určenie ponecháva na vystaviteľa.

62. Napriek tomu, že zmenkový zákon výšku úrokovej miery nelimituje, nie je jej stanovenie ponechané len na ľubovľu vystaviteľa. V danom prípade platí, že úroková zmenková doložka nie je ničím iným než právnym úkonom a teda musí tiež vo všeobecne vyhovovať zákonným požiadavkám kladeným na platnosť právneho úkonu predovšetkým podľa § 34 a nasl. OZ (porovnaj Sadecký, L. Úroková doložka ve směnce, Právní rozhledy 19/2010, s. 700). Pri posudzovaní úrokovej zmenkovej doložky na zmenke je teda potrebné vychádzať aj z ustanovenia § 39 OZ.

63. Prostredníctvom ustanovenia § 39 OZ platí v oblasti súkromného práva obsahový korektív právnych úkonov v podobe dobrých mravov, ktorý je plne účinný aj v právnych vzťahoch o zmeniek. Týmto korektívom je jednak modifikovaná zmluvná sloboda zúčastnených subjektov pri vzájomnej dohode o určení obsahu zmluvných dojednaní, jednak predstavuje podmienku platnosti súkromnoprávných úkonov vo všeobecnosti. Preto aj pri úrokovej doložke na zmenke s ohľadom na zmysel a význam inštitútu zmenkového úroku jeho výška nemôže byť bezbrehá a neobmedzená, ale je obmedzená jednak korektívom dobrých mravov a jednak zmyslom a účelom predmetného inštitútu v systéme platného práva.

64. Všeobecne záväzné právne predpisy platné a účinné v SR neobsahujú vymedzenie pojmu dobré mravy. Ide o otvorený pojem, ktorého obsah súd určuje vždy s ohľadom na okolnosti konkrétnej posudzovanej veci. Dobré mravy nepredstavujú paušálne pravidlo správania sa, ale prostredníctvom

toho, že sú obsiahnuté v hypotézach konkrétnych právnych noriem, dochádza týmto spôsobom k prepojeniu práva a neprávnych normatívnych systémov, najmä morálky. Prostredníctvom dobrých mravov je právo prepojené so systémom hodnôt, z ktorých pramení jeho existencia. Najvyšší súd ČR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 33 Cdo 1682/2007 uviedol, že „Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť obsah ich konania, aby bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti. Dobré mravy netvoria spoločenský normatívny systém, ale sú skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého jednanía a pod. Dobré mravy sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných.“

65. Rozpor s dobrými mravmi je vo vzťahu k predmetnej úrokovej doložke potrebné identifikovať najmä vo vzťahu k okolnostiam, za ktorých bola táto ako právny úkon uskutočnená. V danom prípade je dôsledkom úrokovej doložky nielen skutočnosť, že dlh povinného sa navyšuje ročne o 91,25 %, ale vzhľadom na znenie dohody o vyplnení zmenky úroková doložka umožňuje aj úročenie plnení, na ktoré remitent (dodávateľ) v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov nemá nárok (odplata za úver pri absencii RPMN v zmluve a zmluvné sankcie založené na zmluvných dojednaniach, ktoré sú neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve).

66. V danom kontexte je nepochybné, že úroková doložka na zmenke ako právny úkon, ktorým vznikol záväzok dlžníka (navyše spotrebiteľa) platiť majiteľovi zmenky odplatu zo zmenkovej sumy vo výške 91,25 % ročne, t.j. úrok, ktorý za obdobie jedného roka takmer dosiahne výšku zmenkovej sumy, je v rozpore s pravidlami slušnosti a poctivého konania. Úrokovú doložku na zmenke je preto ako priečiacu sa dobrým mravom nutné považovať v zmysle § 39 OZ za neplatnú. Na absolútnu neplatnosť úrokovej doložky na zmenke (odhliadnuc od ostatných okolností, spôsobujúcich neplatnosť zmenky ako takej) mal rozhodcovský súd prihliadať ex offio, aj bez návrhu.

67. Za rozporné s dobrými mravmi je tiež potrebné hodnotiť vyplnenie samotnej zmenkovej sumy, ktorej súčasťou je aj nezaplatený poplatok za poskytnutie úveru, na ktorý jednak oprávnený ako veriteľ v danom prípade nemal zákonný nárok (porov. vyššie odôvodnenú bezodplatnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru), a jednak jeho samotná výška (23,4 % z úverovej istiny za obdobie 12 kalendárnych mesiacov, čo predstavuje sadzbu úroku 140,4 % ročne) je tiež bez pochybností v rozpore s obsahovým korektívom dobrých mravov.

68. V zmysle § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku má súd povinnosť exekúciu zastaviť, ak ide o exekúciu vykonávanú na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, pričom v takomto konaní, nebolo prihliadnuté, čo i len na jednu z okolností ako neprijateľné zmluvné podmienky, neprípustnosť alebo obmedzenie použitia zmenky a rozpor s dobrými mravmi. V danom prípade však exekučný súd zistil, že v konaní, ktorého výsledkom bol exekučný titul, na podklade ktorého bola vedená exekúcia, nebolo prihliadnuté ani na jednu z uvedených okolností.

69. Na základe uvedeného súd a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a exekúciu zastavil.

70. Súdny exekútor predložil súdu dňa 08.11.2018 na rozhodnutie námietky povinného, ktoré boli Exekútorškému úradu JUDr. Rudolfa Krutého doručené dňa 23.10.2018. O podaných námietkach proti exekúcii súd nerozhodoval, nakoľko v predmetnej exekúcii zistil skutočnosti, ktoré odôvodňujú zastavenie exekúcie, bez ohľadu na to, či by prípadné rozhodnutie o vyhovení námietkam povinného proti exekúcii nadobudlo právoplatnosť a založilo by tým dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 50 ods. 5 Exekučného poriadku.

71. O trovách exekúcie súd nerozhodoval, nakoľko v čase svojho rozhodovania nemal k dispozícii ich vyúčtovanie. Rozhodne o nich po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.